Lietas materiāli Nr.133048813

Lietvedības Nr.104AA-1024-13/9

S P R I E D U M S

Rīgā, 2013.gada 19.novembrī

Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģija šādā sastāvā:

tiesnese I.Amoliņa

tiesneši I.Logina un J.Stukāns

2013.gada 6.novembrī rakstveida procesā apelācijas kārtībā izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu par **/pers. B/, personas kods /personas kods/,** saukšanu pie administratīvās atbildības pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{15}panta trešās daļas,sakarā ar /pers. B/ iesniegto apelācijas sūdzību par Rīgas rajona tiesas 2013.gada 3.jūlija spriedumu.

Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģija

k o n s t a t ē j a :

2013.gada 30.jūnijā Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes jaunākais inspektors Valsts amatpersona sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PA 955207 par to, ka /pers. B/ 2013.gada 30.jūnijā pulksten 04:49 Carnikavas novadā vadīja automašīnu Toyota, valsts reģistrācijas Nr. /TL numurs/ pa autoceļu P1 no Carnikavas puses autoceļa A1 virzienā alkoholisko dzērienu ietekmē. Alkoholisko dzērienu ietekme konstatēta ar alkometru AlcoQuant 6020 Nr.A113123, minimālā alkohola koncentrācija izelpojamā gaisā 1,1224% , kas atbilst alkohola koncentrācijai asins bioloģiskajā vidē.

Administratīvā pārkāpuma protokolā Nr.PA 955207 norādīts, ka atbildība par šo pārkāpumu paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk tekstā – APK) 149.^{15}panta trešajā daļā.

Ar Rīgas rajona tiesas 2013.gada 3.jūlija spriedumu /pers. B/ atzīts par vainīgu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, kas paredzēts Latvijas APK 149.^{15}panta trešajā daļā un sodīts ar administratīvo arestu uz 5 diennaktīm, naudas sodu Ls 600 apmērā un transportlīdzekļu vadīšanas tiesību atņemšanu uz 2 gadiem.

Pirmās instances tiesa atzinusi, ka /pers. B/ vaina administratīvā pārkāpuma izdarīšanā ir pierādīta ar policijas inspektora Valsts amatpersona rakstveida ziņojumu, no kura izriet, ka 2013.gada 30.jūnijā pulksten 04:49 viņš reida „Alcotest" ietvaros patrulēja un apturēja automašīnu Toyota, valsts numura zīme /TL numurs/, kuru vadīja /pers. B/ pa autoceļu P1 no Carnikavas puses autoceļa A1 virzienā. Inspektors apturēja automašīnu, piegāja pie vadītāja, nosauca apturēšanas iemeslus. Sarunas laikā no vadītāja juta spēcīgu alkohola smaku un jautāja vai vadītājs vēlas veikt pārbaudi uz vietas vai medicīnas iestādē. Vadītājs ar parakstu apliecināja, ka pārbaudi vēlas veikt uz vietas. Pārbaudē uzrādīja minimālo koncentrāciju 1,1224%. Apturēšanas brīdī vadītājs automašīnā atradās viens un no sākotnējā paskaidrojuma rakstveidā atteicās. No transportlīdzekļa vadītāja pārbaudes protokola Nr.NB 31368 redzams, ka, izmantojot mēraparātu AlcoQuant Nr.6020, pārbaudīts transportlīdzekļa Toyota Land cruiser, valsts reģistrācijas Nr. /TL numurs/ vadītājs /pers. B/ un viņam konstatēta alkohola koncentrācija 1,1868%, atkārtoti – 1,1224%. Tiesa izvērtējot šos pierādījumus kopumā ar pārējiem administratīvā pārkāpuma lietas materiāliem, atzinusi, ka /pers. B/ ir izdarījis Latvijas APK 149.^{15}panta trešajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu un viņa vaina šī pārkāpuma izdarīšanā ir pierādīta.

Par Rīgas rajona tiesas 2013.gada 3.jūlija spriedumu /pers. B/ iesniedza apelācijas sūdzību, kurā norāda, ka nepiekrīt spriedumam, lieta nav izskatīta atbilstoši Latvijas APK 244.panta prasībām, lūdz spriedumu atcelt un administratīvā pārkāpuma lietu izbeigt.

Sūdzības iesniedzējs norāda, ka 2013.gada 30.jūnijā pulksten 04:49 viņš vadīja transportlīdzekli Toyota Land cruiser,

reģistrācijas Nr./TL numurs/pa autoceļu P1 no Carnikavas puses autoceļa A1 virzienā, kad viņu apturēja policijas darbinieki un lūdza uzrādīt dokumentus. Policijas darbinieks paskaidroja, ka veiks pārbaudi uz alkoholu. Tātad, policija viņu apturējusi pulksten 04:49, bet jau pulksten 04:50, tātad, pēc 1 minūtes tika veikts pirmais mērījums. Policija neievēroja mērierīces instrukciju un nejautāja vai pēdējās 20 minūtes ir kas ēsts vai dzerts. /pers. B/ policijai paskaidrojis, ka viņš ir lietojis alkoholu, jo pirms 5 minūtēm izdzēris 0,5 l alus pudeli un bijis pārliecināts, ka tik lielu alkohola koncentrāciju neuzrādītu, ja policija būtu nogaidījusi 20 minūtes, kā to nosaka Ministru kabineta noteikumi Nr.15. Otrais mērījums tika veikts pēc 16 minūtēm pēc automašīnas apstādināšanas. Atzīst, ka alkoholu bija lietojis, taču ne tādā koncentrācijā.

Sūdzībā norādīts, ka policija, izmantojot savu dienesta stāvokli, veica nelikumīgas darbības ar izņemto transportlīdzekli. Administratīvā pārkāpuma protokolā un transportlīdzekļa vadītāja pārbaudes protokolā precīzi norādīts, ka transportlīdzekļa apturēšanas vieta ir Carnikavas novads autoceļš P1, bet izņemtā transportlīdzekļa pieņemšanas nodošanas aktā norādīts, ka automašīna izņemta Baltezerā un šis fakts liecina par policijas darbinieku negodprātību.

Sūdzības iesniedzējs apstrīdējis mēraparāta AlcoQuant derīgumu, norādot uz tā neatbilstību Ministru kabineta noteikumiem Nr.15, jo lietas materiālos esošajā transportlīdzekļa vadītāja pārbaudes protokolā pēdējās testēšanas datums ir norādīts 2013.gada 3.decembris, t.i., datums, kas vēl nemaz nav iestājies. Saskaņā ar Ministru kabineta noteikumiem Nr.977 alkometram jābūt aprīkotam ar kompaktu printeri, kas izdrukā normatīvos noteikto informāciju, tai skaitā alkometra pēdējo verificēšanas datumu. Izdrukās nav norādīts alkometra pēdējās pārbaudes datums, bet norādīts, ka mērierīce ir derīga līdz 2013.gada 3.decembrim.

Atsaucoties uz Administratīvā procesa likuma 5.pantu, /pers. B/ norāda, ka administratīvajā procesā, it īpaši pieņemot lēmumu pēc būtības, iestāde un tiesa piemērojamo tiesību normu ietvaros veicina privātpersonas tiesību un tiesisko interešu aizsardzību. Šī likuma 7.pants nosaka, ka iestādes un tiesas rīcībai jāatbilst tiesību normām, 10.pants nosaka, ka privātpersona var paļauties, ka iestādes rīcība ir tiesiska un konsekventa. Iestādes kļūda, kuras pieļaušanā privātpersona nav vainojama, nedrīkst radīt privātpersonai nelabvēlīgas sekas.

Apelācijas sūdzībā izteikts lūgums pieprasīt SIA „KJ Serviss" verificēšanas metodes aprakstu KJS-AV-02, references mēriekārtas kalibrēšanas pārskatu, verificēšanas pierakstu, mēriekārtas AlcoQuant tehnisko aprakstu un lietošanas instrukciju.

Krimināllietu tiesu kolēģija atzīst, ka sūdzības iesniedzēja apelācijas sūdzībā izteiktie lūgumi par instrukciju un verificēšanas metodes aprakstu mēriekārtas kalibrēšanas pārskatu, verificēšanas pierakstu pieprasīšanu ir noraidāmi, jo lietas materiālos ir pierādījumi, kurus vērtējusi Rīgas rajona tiesa un norādījusi sava vērtējuma pamatotību spriedumā, kura likumība un pamatotība tiks izvērtēta apelācijas instances tiesas nolēmumā izklāstītajos argumentos.

Izvērtējot apelācijas sūdzībā norādīto un ievērojot Latvijas APK 289.^{20}panta pirmās daļas nosacījumus, Krimināllietu tiesu kolēģija secina, ka apelācijas sūdzības iesniegšanas kārtība ir ievērota un saskaņā ar Latvijas APK 289.^{21}panta nosacījumiem apelācijas sūdzība apgabaltiesā ir izskatāma rakstveida procesā, bet pamats tiesai pēc savas iniciatīvas pieņemt lēmumu par sūdzības izskatīšanu tiesas sēdē objektīvi netiek konstatēts.

Krimināllietu tiesu kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesas spriedums ir likumīgs, pamatots un atstājams negrozīts, bet apelācijas sūdzība noraidāma kā nepamatota.

Rīgas rajona tiesas 2013.gada 3.jūlija spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tāpēc Krimināllietu tiesu kolēģija pievienojas pirmās instances tiesas spriedumā norādītajai motivācijai.

Krimināllietu tiesu kolēģija konstatē, ka pirmās instances ir pilnībā novērtējusi visus lietas apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā, savukārt, uz apelācijas sūdzībā norādītajiem argumentiem un iebildumiem Krimināllietu tiesu kolēģija norāda sekojošo.

Saskaņā ar Latvijas APK 149.^{15}panta trešo daļu par transportlīdzekļa vadīšanu (...), ja izelpotā gaisa vai asins pārbaudē konstatētā alkohola koncentrācija asinīs pārsniedz 1,0 promili, bet nepārsniedz 1,5 promiles, (...) cita transportlīdzekļa vadītājam piemēro administratīvo arestu no piecām līdz desmit diennaktīm, uzliek naudas sodu no sešsimt līdz astoņsimt latiem un atņem transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz diviem gadiem.

Lai personu sauktu pie administratīvās atbildības pēc minētās normas, nepieciešams konstatēt, ka persona vadījusi transportlīdzekli, kā arī, vai šai personai normatīvajos aktos noteiktā kārtībā ir konstatēta alkohola koncentrācija izelpotā gaisa vai asins pārbaudē, kas pārsniedz 1,0 promili, bet nepārsniedz 1,5 promiles.

Lietā nepastāv strīds, ka /pers. B/ ir vadījis transportlīdzekli administratīvā pārkāpuma protokolā norādītajā laikā un vietā, kā arī, /pers. B/ nenoliedz, ka ir lietojis alkoholu, lietā pastāv strīds par to vai alkohola koncentrācija izelpotā gaisā ir konstatēta atbilstoši normatīvajiem aktiem, kā arī, vai konstatētā alkohola koncentrācija izelpā bija tāda, kā tas norādīts transportlīdzekļa vadītāja pārbaudes protokolā.

Krimināllietu tiesu kolēģija atzīst par nepamatotu /pers. B/ norādi apelācijas sūdzībā, ka alkohola pārbaudes tests tika veikts, pārkāpjot alkometra lietošanas instrukciju un Ministru kabineta noteikumus Nr.15.

Ministru kabineta 2005.gada 11.janvāra noteikumu Nr.15 „Kārtība, kādā nosakāma alkohola koncentrācija asinīs un izelpotajā gaisā un konstatējams narkotisko vai citu apreibinošo vielu iespaids" 2.punkta nosacījumi paredz, ka alkohola koncentrāciju izelpotajā gaisā transportlīdzekļa vadītājam pārbauda Valsts policijas darbinieks vai – uz valsts robežas – Valsts robežsardzes darbinieks, izmantojot portatīvo ierīci alkohola koncentrācijas noteikšanai. Mēraparāta uzrādītā alkohola koncentrācija izelpotajā gaisā ir atbilstoša alkohola koncentrācijai asinīs.

Saskaņā ar šo Noteikumu 3.punktu, transportlīdzekļa vadītāja pārbaudi veic ar viņa mutisku piekrišanu. 4.punkts nosaka, ka ja transportlīdzekļa vadītāja pārbaudi alkohola koncentrācijas noteikšanai izelpotajā gaisā nav iespējams veikt vai ja transportlīdzekļa vadītājs nepiekrīt pārbaudes veikšanai vai tās rezultātiem, policijas darbinieks izdara attiecīgu ierakstu šo noteikumu 8.punktā

minētajā protokolā un attiecīgo personu divu stundu laikā nogādā tuvākajā šo noteikumu 1.pielikumā minētajā ārstniecības iestādē medicīniskās pārbaudes veikšanai.

Noteikumu 6.punkts nosaka, ka transportlīdzekļa vadītāja pārbaudi veic, izdarot divus mērījumus, ar 15 – 20 minūšu intervālu.

No transportlīdzekļa vadītāja pārbaudes protokola Nr.NB 313687 redzams, ka 2013.gada 30.jūnijā, izmantojot mēraparātu AlcoQuant 6020 Nr.A113123, tika veikta transportlīdzekļa vadītāja /pers. B/ pārbaude. Pirmais mērījums veikts pulksten 04:50, mēraparāta nolasījums- 1,29% =1,1868% promiles, otrais mērījums veikts pulksten 05:05, mēraparāta nolasījums 1,22 % =1,1224% promiles.

Transportlīdzekļa vadītājs /pers. B/ ar savu parakstu apliecinājis, ka viņš piekrīt veiktās pārbaudes rezultātiem.

Krimināllietu tiesu kolēģija, izvērtējot šos apstākļus secina, ka nav konstatējami nekādi pārkāpumi /pers. B/ veiktās pārbaudes alkohola koncentrācijas noteikšanai kārtībā un tā pilnībā atbilst Ministru kabineta noteikumiem Nr.15.

No alkometra AlcoQuant 6020 atkārtotās verificēšanas sertifikāta A – 3113V13 kopijas redzams, ka alkometra verifikācija ir veikta 2013.gada 3.jūnijā un sertifikāts ir derīgs līdz 2013.gada 3.decembrim, kas arī ir pēdējais testēšanas datums, kad ar konkrēto mēraparātu drīkst veikt mērījumus un kas ir pamatoti norādīts transportlīdzekļa vadītāja pārbaudes protokolā Nr.NB 313687 un tiesu kolēģijai nav nekāda tiesiska pamata atzīt pārbaudes rezultātus par nelikumīgiem.

Bez tam, Krimināllietu tiesu kolēģija norāda, ka /pers. B/ ne tikai ir piekritis veiktās pārbaudes rezultātiem, bet arī attiecies sniegt paskaidrojumus policijas darbiniekam, kā arī, savus paskaidrojumus netika sniedzis pirmās instances tiesā. Līdz ar to, krimināllietu tiesu kolēģija secina, ka nekādus jaunus apstākļus, kas nebūtu bijuši zināmi pirmās instances tiesai un ko tiesa nebūtu izvērtējusi nolēmumā, /pers. B/ nav norādījis.

Izvērtējot apelācijas sūdzībā norādīto, ka policijas darbinieki rīkojušies prettiesiski, izņemtā transportlīdzekļa pieņemšanas nodošanas aktā norādot Baltezeru kā transportlīdzekļa izņemšanas vietu, Krimināllietu tiesu kolēģija norāda, ka šāds apgalvojums nav atzīstams par argumentu, kas ietekmē pieņemtā nolēmuma tiesiskumu un pamatotību, jo neattiecas uz pārbaudāmajiem apstākļiem lietā. Bez tam, lietas materiāli nesatur ziņas par to, ka /pers. B/ par nepieciešamību izvērtēt šādu policijas darbinieku rīcību būtu vērsies ar sūdzību likumā noteiktajā kārtībā pie kompetentas amatpersonas.

Krimināllietu tiesu kolēģija norāda, ka sūdzības iesniedzēja atsauce apelācijas sūdzībā uz Administratīvā procesa likuma 60.^{2}pantu ir nepamatota, jo lietvedība administratīvo pārkāpumu lietās notiek atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 22., 23. un 23. „a" nodaļas prasībām.

Krimināllietu tiesu kolēģija atzīst, ka Rīgas rajona tiesa konkrētās administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanas ietvaros ir ievērojusi vispārīgos tiesību principus un normatīvo aktu regulējumu, /pers. B/ piemērotais sods ir izvēlēts atbilstoši likuma prasībām, ievērojot Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{15}panta trešās daļas sankcijā paredzēto sodu.

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{12}, 289.^{21}, 289.^{22}pantu, Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģija

n o s p r i e d a :

Rīgas rajona tiesas 2013.gada 3.jūlija spriedumu atstāt negrozītu, /pers. B/ apelācijas sūdzību noraidīt.

Spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā tā sagatavošanas dienā.

Tiesnese (personiskais paraksts) I.Amoliņa

Tiesneši (personiskais paraksts) I.Logina

(personiskais paraksts) J.Stukāns